

Dolgozatok a Semmelweis Orvostudományi Egyetem könyvtárügyéről

Vannak könyvtárak és hálózatok, amelyeket számos publikáció ismertet (szinte) évről évre. És vannak olyanok is, amelyek meglehetősen rejtelkedésben munkálkodnak, legalábbis ami szakirodalmi szerepeltetésüket illeti. Pedig esetenként nincs is miért rejtelkedniük, mert munkájuk színvonalas, olyankor egyenesen követnivaló. A TMT most egy ilyen rejtelkedve dolgozó egyetemi könyvtárat és könyvtárhálózatot mutat be, a Semmelweis Orvostudományi Egyetemét (SOTE), nem utolsósorban modernizálási törekvéseit és eredményeit kiemelni szándékozva.

A dolgozatok a SOTE Központi Könyvtárának munkatársaitól származnak.

I.

Vasas Livia

A Központi Könyvtár szerepe a magyar orvosi könyvtárügyben

„Egyetemünk Központi Könyvtára a maga nemében a legnagyobb és minőségét illetően is magas színvonalú állományával, klinikai, intézeti könyvtári hálózatával, országos szolgáltatásaival meghatározó szerepet játszik a magyar orvosi könyvtárügyben. Rövid történeti áttekintés után az 1828 óta fennálló orvoskari könyvtár fejlődésének állomásait mutatom be. Ehhez felhasználtam az Orvoskari Ülések jegyzőkönyveit, az éves jelentéseket, a könyvtárügyi jogszabályokat és mindazokat a cikkeket, amelyek a múlt eseményeit dolgozták fel” – ajánlja dolgozatát a t. Olvasó figyelmébe a szerző.

A Budapesti Királyi Magyar Tudományegyetem Orvoskarának tanártestületi könyvtára Schordan Zsigmond adományából 1828-ban jött létre [1]. Több mint egy évszázadon keresztül zárt, exkluzív könyvtárként működött: rendkívül gazdag állománya kizárólag saját tanárainak állt rendelkezésére. Vezetői 1860-tól az egyetemi tanártestület által megválasztott könyvtári tanárelnökök voltak (Margó Tivadar, az élettan tanára 1860; Semmelweis Ignác, a szülészet tanára 1861-től 1865-ig; Jendrassik Jenő, a fiziológia tanára 1866-tól 1891-ig; Bókay Árpád, a gyógyszer-tanára 1909-től 1919-ig; Balogh Ernő, a kórbonctan tanára 1929–1945-ig) [2]. A könyvtár működtetése (állománygyarapítás, katalógusépités, leltározás stb.) a megválasztott tanárelnökhöz tartozó tanácsék dolgozóinak feladata volt. 1864-ben mintegy 6500 művet regisztráló betűrendes és szakkataló-

gust adtak ki, amelynek alapját az 1860-ban készült kéziratos jegyzék képezte [3].

Az orvosi könyvtárügy másik jelentős intézményének possessora, a Budapesti Királyi Orvosegyesület 1837-ben alakult meg. A kezdeti öt évben állománya olyan csekély számú volt, hogy nem volt szükség külön könyvtárosi állásra; az egyesület mindenkorai pénztárosa látta el a könyvtárosi feladatot [4]. Az első ilyen könyvtáros Mokossinyi Mihály volt 1839 és 1842 között. Az egyesületi könyvtár igazi alapját 1840-ben vetette meg Stessel Lajos egyesületi levelező tag, aki magánkönyvtárának kb. 1500, más források szerint 2500 kötetét az egyesületnek ajánlotta fel „mint egy létesítendő könyvtár alapkövét”. 1891-től az egyesület Szentkirályi u. 21. alatti székházába költözött a könyvtár. Az ország orvostársadalmának igényeit elégítette ki, azonban a két világháború közötti időszakban válságba jutott, és a 40-es

években már szüneteltette működését. (A könyvtárlomány az Orvostörténeti Múzeum és Könyvtárba került [3].)

Az orvosgyógyászati könyvtárnak 1828-ban történt alapítása után 100 évvel 1000 látogatója volt, 30 000 kötetel rendelkezett, 128-féle folyóiratot fizetett elő [5]. A könyvtárat látogatójegy birtokában lehetett helyben használni, és állományából kölcsönözni. A kikölcsönzött kötetek száma 5–700 körül volt.

Balogh Ernő könyvtári tanárelnök rendszeresen, évenként adott számot a könyvtár tevékenységéről: „A könyvtárból könyvek kikölcsönzése nem tanártestületi tagoknak meg van nehezítve, és az egyetem kötelekein kívül álló egyéneknek ez idő szerint meg éppen lehetetlen.” 1935-ben írja ugyancsak az éves jelentésben: „... nemzetünk nagy szegénysége a legmesszebbmenő takarékosságra int bennünket, ... [ezért] oly műveket és folyóiratokat kell beszerezni, amelyek más könyvtárakban nem találhatóak, beszerzésre más könyvtáraknak nincs fedezete, noha tudományos szempontból szükségesek és nélkülözhetetlenek volnának” [5]. Tehát, bár a nem egyetemi érdeklődőket kizárták a kölcsönzés igénybevételéből, az állomány gyarapításánál viszont egyértelműen figyelembe vették más könyvtárak gyűjtőkörét, illetve számoltak e könyvtári állományok használatával.

„Más könyvtárakon” mindenekelőtt az egyéb orvostudományi könyvtárakat kell érteni. Ezek keletkezéséről a következőket: a pesti Rókus Kórháznak már 1840-ben volt egy kis kézikönyvtára [6]. A Szent István Kórház könyvtára 1885-ben [7], az Erzsébet Királyné Szanatórium (ma Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet) könyvtára 1901-ben [8]; a Szegedi Orvosgyógyászati Könyvtára 1926-ban [9], a Magyar Biológiai Kutatóintézet (Tihany) könyvtára 1927-ben [10], az Országos Közegészségügyi Intézet könyvtára ugyancsak 1927-ben [11], a Szent János Kórház könyvtára pedig 1936-ban [12] jött létre. E könyvtárak az egyetemi könyvtártól a használati szabályzat értelmében kölcsönözhettek is (8 napos határidővel), így közöttük mai értelemben vett könyvtárközi kölcsönzési tranzakciók jöhetnek létre.

Az egyetemi könyvtár a háborús években folyamatosan működött. A háború után nyilvánosság vált, bár körülményei nagyon kedvezőtlenek voltak. Az első években adományok útján igyekeztek a háborús hiányokat pótolni. 1946-ban 17 folyóirat, 1950-ben már 138 folyóirat járt a könyvtárba [5]. Ekkoriban a könyvtári munkát két könyvtáros és két-három kisegítő végezte. A könyvtár újraindításában jelentős szerepük volt *Issekutz Béla* (1945–1951) és *Baló József* (1951–1957) tanárelnököknek.

A könyvtár első igazgatója *Gortvay György* (1958–1961) volt, őt *Réti Endre* (1963–1974) kö-

vette. A könyvtár igazgatásuk alatt rohamos léptekkel fejlődött: munkatársainak száma nőtt, forgalma folyamatosan emelkedett. Képzés, továbbképzés és kutatás céljára bárki igénybe vehette szolgáltatásait. 1955-ben napi tíz óra nyitva tartás mellett négy könyvtári dolgozóval és két kisegítővel látta el 18 ezer látogatóját. Ekkora forgalom mellett folyóiratlelőhely-jegyzék is készült, és teljesítették a könyvtárközi kölcsönzési kéréseket is.

Az egyetem nevének változásait (Pázmány Péter Tudományegyetem 1950-ig, Budapesti Orvostudományi Egyetem 1951 és 1969 között; majd utána: SOTE) természetesen követte a könyvtár nevének módosulása is. A Központi Könyvtár funkció és elnevezés 1960 óta létezik [13]. Ekkor az egyetemi könyvtár szakkönyvtári alközpont lett – országos ellátási feladatok kötelezettségével (kölcsönzés, könyvtárközi kölcsönzés stb.).

A korábban meglévő orvosi könyvtárak mellé 1949-ben felsorakozott az Orvostudományi Dokumentációs Központ (ODK), amely kezdetben a Magyar Tudományos Akadémia, majd az Egészségügyi Minisztérium intézménye volt. Eleinte könyv- és folyóirat-referálással, fordítással foglalkozott, 1956-tól munkája a magyar orvostudományi bibliográfiák összeállítására tevődött át [14].

A magyar könyvtárügy jogi szabályozása 1956-ban mérföldkőhöz érkezett. Ekkor az 1956. évi 5. sz. tv. végrehajtásaként az 1.018/1956. (III. 9.) számú minisztertanácsi határozat rendelkezett a könyvtári hálózatokról, az orvostudományi könyvtári hálózat központjáról a következőképpen: „A Budapesti Orvostudományi Egyetem jelenlegi könyvtára, az Országos Orvostörténeti Könyvtár és az Orvostudományi Dokumentációs Központ egyesítése útján létre kell hozni a Budapesti Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtárát. A hálózathoz tartozó könyvtárak: a Debreceni Orvostudományi Egyetem Kenézy Könyvtára, a Szegedi Orvostudományi Egyetem, a Pécsi Tudományegyetem Orvosi Karának könyvtára, tovább az intézeti és tanszéki könyvtárak, valamint az orvostudományi kutatóintézetek és gyógyintézetek szakkönyvtárai” [15]. (A Debreceni Orvosgyógyászati Könyvtára 1947-ben, a Pécsi Orvostudományi Egyetem Könyvtára [16] pedig csak 1961-ben jött létre.)

Az 1.010/1960. (VI. 1.) számú határozatban az 1.018/1956. (III. 9.) számú minisztertanácsi határozatot módosították; eszerint az orvostudományi könyvtári hálózat központjául az Orvostudományi Dokumentációs Központ szervezetére felépítve kell létrehozni az Országos Orvostudományi Könyvtár és Dokumentációs Központot [17]. A hálózathoz tartozó könyvtárak a Budapesti Orvostudományi Egyetem Könyvtára, a Debreceni Orvostudományi Egyetem Kenézy Könyvtára, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Könyvtára, a Pécsi

Orvostudományi Egyetem felállítandó könyvtára, intézeti, klinikai könyvtárak, orvostudományi kutatóintézetek és gyógyintézetek szakkönyvtárai, valamint különállásig az Országos Orvostörténeti Könyvtár. (Ez utóbbi alapítási éve: 1951 [18].)

Az országban összesen 29 szakkönyvtári alközpont volt, köztük a Budapesti Orvostudományi Egyetem Könyvtára is. A hálózatok szervezésének alapelveül a területi elv szolgált.

Az Országos Dokumentációs Központnak, későbbi nevén az Országos Orvostudományi Könyvtár és Dokumentációs Központnak (OOKDK), majd pedig Orvostudományi Információs Intézet és Könyvtárnak (OIK, jelenleg: MEDINFO) a hatvanas-hetvenes években az orvosi hálózat szervezése volt a fő profilja a törvények és rendeletek meghatározta keretek között. További feladata a külföldi könyvek és folyóiratok beszerzésének koordinálása lett („Ne legyenek a könyvtárakban hézagok, sem pedig átfedések”). Ezen túlmenően hozta létre a nagyon színvonalas tanfolyami szakkönyvtáros képzést, menedzselte a könyvtárak közötti duplumcserét. Kiadta a Magyar Orvosi Bibliográfiát, témafigyelést rendszeresített. Összegezve: ténylegesen vezető szerepet vitt a könyvtárak munkájának szervezésében, a fejlesztésekben.

A klasszikus szolgáltatások terén az orvosegyetem könyvtára 1945-től folyamatosan igen fontos szerepet töltött be. Könyvtárközi kölcsönzési tevékenysége révén az ország összes egészségügyi intézményével kapcsolatba került. Elismertségét mutatja, hogy 1956 szeptemberétől a köteles példányok szolgáltatását szabályozó rendelet értelmében válogató jogot kapott.

1957 és 1961 között az Orvostudományi Dokumentációs Központtal közös vezetés alatt állt [5]. Az egyetemi könyvtár az ODK kiadványait hasznosította, az ODK pedig saját könyv- és folyóirat-állomány hiányában az egyetemi könyvtár állományát vette igénybe munkájához. Az egyetem vezetői előtt közismert volt, hogy a könyvtár anyagára minden tudományos munkát végző orvosnak szüksége van, s ezért mint leendő hálózati központ igyekezett a szolgáltatásait szélesíteni. 1955-ben kiadta 150 folyóiratának lelőhelyjegyzékét, azt – mintegy szolgáltatási ajánlalkozásként – szétküldte az egészségügyi intézeteknek és a megyei kórházaknak. A klinikai/intézeti könyvtárak számára módszertani segítséget is tudott adni. A könyvtár munkatársainak létszáma időközben 11 főre növekedett.

A 131/1968. (M.K.11.) MM számú utasítása értelmében a Budapesti Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtára a biológia, kémia és az orvostudomány tudományági szakkönyvtára lett, az orvosi szakterület országos jellegű tudományos szakkönyvtára pedig az OOKDK, mégpedig az egyetemi könyvtár állományi bázisán [19]. Az ál-

lománygyarapítás összehangolásán túl a könyvtár vállalta a meghosszabbított nyitva tartást (napi 12 óra), a budapesti és vidéki könyvtárközi kérések kielégítésére pedig külön fénymásológépet állított be, elég későn, 1978-ban.

Az 1976. évi 15. számú törvényerejű rendelet, illetve annak két végrehajtási jogszabálya, a 17/1976. (VI. 7.) számú minisztertanácsi és az 5/1978. (XII. 12.) számú KM-rendelet újonnan szabályozta a könyvtári hálózatok és együttműködési körök munkáját [20]. Általában mondta ki, hogy nyilvános könyvtárként működik az egyetem központi könyvtára, miközben sokrétű feladatait részletesen is felsorolta.

Az 5/1978. (XII. 12.) KM számú rendelet a könyvtárak számára szervezeti és működési szabályzat készítését írta elő, amelyben rögzíteni kellett a könyvtári rendszerben ellátott feladatokat is [21]. Ezek szerint a SOTE Központi Könyvtára egyrészt az egészségügyi-orvostudományi könyvtári hálózat tagja, másrészt saját intézménye könyvtárainak hálózati központja. A rendelet 2. számú melléklete 120 országos feladatkörű szakkönyvtárat sorol fel, köztük a SOTE Központi Könyvtárat is. (Ugyanezen rendelet 4. melléklete koordinációs központként az OOKDK-t jelölte meg, amely koordinálni tartozott az orvostudományi és egészségügyi felsőoktatási könyvtári hálózatokat, és az orvostudományi szakterületi együttműködési köröket.)

A fejlesztés, különösen a gépesítésfejlesztés összehangolása 1978-ban külön fejezetként szerepel az OOKDK és a SOTE KK közötti együttműködési programban [22]. Jelentős kötelezettségeket vállalt az egyetemi könyvtár a szolgáltatás terén (szombati egész napos, hétköznap 12 óras nyitva tartással), illetve a könyvtárközi ellátásban is. Az OOKDK pedig a témafigyelést és a bibliográfiai munkát végezte az együttműködési program keretein belül.

Az OOKDK a szűkebben vett szaksajtót is kézben tartotta. Évtizedeken keresztül kiadta Az Orvosi Könyvtáros c. lapot. Évenként kitűnő tájékozókat szervezett; a december hónapban megtartott éves számvetések hosszú időn keresztül gyakorlatilag ünnepnek számítottak minden orvosi könyvtáros számára.

Az egészségügyi miniszter 13/1980. (Eü. K. 9.) Eü.M. számú utasítása az egészségügyi-orvostudományi könyvtári hálózatról rendelkezett, ahol az egészségügyi-orvostudományi könyvtári hálózat központja az OIK, a SOTE könyvtára pedig az utasítás 2. mellékletében felsorolt 13 országos feladatkörű szakkönyvtár között szerepelt [23]. Ezek feladata – nevükből is adódóan – az ország egész területén kielégíteni a szakterületnek megfelelő szakirodalmi és információs igényeket. Ennek a követelménynek a SOTE Központi Könyvtára

egyre növekvő aktivitással meg is felelt. Munkatársainak száma tekintélyesen megnövekedett. Bibliográfussal, egyetemi végzettségű munkatársakkal, valamint erős középfokú végzettségű szolgáltató gárdával bővült a személyi állomány.

Az egészségügyi miniszter 14/1980. (Eü. K. 9.) Eü.M. számú utasítása rendelkezett az OIK feladatairól [24]. Szervezeti és működési szabályzata [25] szerint övé volt a tényleges vezető szerep a magyar orvosi könyvtárügyben. Ezt azonban már csak hiányosan tudta betölteni, még ha igen korszerű, bár drága szolgáltatást is vezetett be: az online irodalomkutatót. Hálózatszervező és koordináló tevékenysége csökkent, egyre kevesebb sikeres tanfolyama volt, megszűntek a tájértekezletek, a *Magyar Orvosi Bibliográfia* korszerű számítógépes formáját máig sem tudta megoldani.

A 20/1992. (I. 28.) kormányrendelet 3. § b) pontja fontos szervezeti változásokat hozott az országos könyvtárügyben, a könyvtárak életében azzal, hogy az 1976-ban létrehozott hálózatokat, együttműködési köröket gyakorlatilag szélnek eresztette [26].

Az orvosegyetemek a felsőoktatási törvény értelmében egységesen a Művelődési Minisztériumhoz kerültek. Velük természetesen könyvtáraik is [27]. A 80-as évek végén és a 90-es években rohamos számítástechnikai fejlődés következett be az egyetemeken. A SOTE-n számítógépes hálózat kezdett működni, először néhány száz, majd ezer, 1995-re pedig kb. másfél ezer terminálon férhettek hozzá a legfontosabb élettudományi adatbázisokhoz a tanszékek/klinikák munkatársai és a hallgatók (a kollégiumok is tagjai a hálózatnak). A könyvtár információs centrumában az olvasók rendelkezésére állnak az adatbázis-használaton kívül a WWW által kínált határtalan lehetőségek is, pl. a cikkek keresését támogató Swetscan vagy az Uncover szolgáltatás, a levelezőrendszerekbe lépés. Ezek mindegyike az információhoz való hozzájutás legkorszerűbb eszköztárába tartozik.

A SOTE Központi Könyvtára elnyert pályázata (Felzárkózás az európai felsőoktatáshoz) révén megteremtette annak feltételeit, hogy a Dynix-Horizon integrált könyvtári rendszer keretén belül állományát a legkorszerűbb módon feltárja és közreadja. Szolgáltatásaiban ma a könyvtárközi kölcsönzés és másolatszolgáltatás a legnagyobb volumenű (1. táblázat).

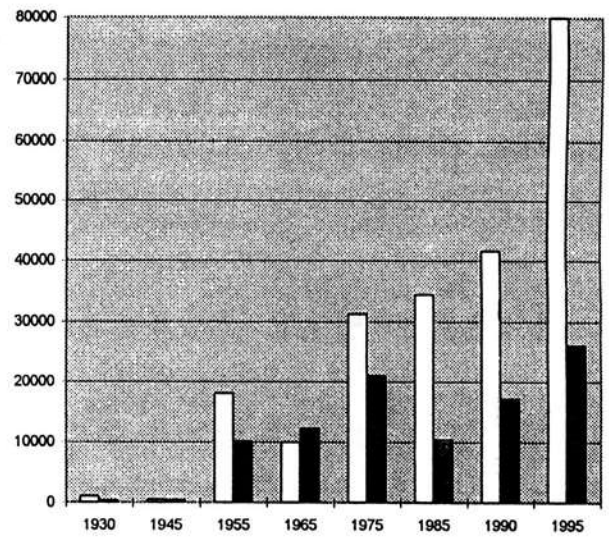
A szolgáltatást hagyományosan (személyesen), postai úton, faxon, e-mailen lehet kérni. A küldés ugyanezekben a formákban, az igényeknek megfelelően valósul meg. A fénymásolás helyben történhet rendelésre (ekkor könyvtári dolgozó másol), azonban kétféle típusú (eldobható, illetve újra érvényesíthető) mágneskártyák és pénzbedobós automaták is rendelkezésre állnak e célra.

1. táblázat

A könyvtárközi kölcsönzési kérések teljesítése

	1975	1985	1990	1995
Könyvtárközi kölcsönzés				
- eredetiben (db)	3006	3555	4475	4000
- fénymásolatban (oldal)		24 613	30 373	37 220
Fénymásolati oldal	121 769	250 989	553 826	480 649

Nyitva tartása egész évben folyamatos, soha nem zár, és nem zár be. Évenként 5 hónapig napi 13 órát tart nyitva, ebből 9 órán keresztül minden szolgáltatása igénybe vehető. A látogatók száma az utóbbi öt évben rendkívüli módon megemelkedett (1. ábra).

□ Látogatók száma (fő)
■ Kölcsönzött művek száma (db)

1. ábra Olvasóforgalom

A könyvtár munkatársainak száma 30. Az itt dolgozók széles látókörű, országosan elismert szakemberek. Gyakran vesznek részt külföldi tanulmányúton, kongresszuson. Részben saját eredményeikről adnak számot, részben a fejlődés trendjeit tanulmányozzák. A könyvtár 1990-től évenként egy-két országos rendezvényt, értekezletet szervez, bemutatva az újdonságokat, a különböző elnyert pályázatok eredményeit. A tudományos munkatársak lehetőség szerint országos elemző vizsgálatokban is részt vesznek, próbálnak cselekedni a magyarországi orvosi könyvtárügyért. Elektronikus formában hozták létre a *Magyarországi egyetemi és főiskolai könyvtárak kalauzát, az Orvosegyetemi könyvtárak külföldi folyóiratjegyzékét* pedig adatbázis formájában tartják karban.

1900 elején három-négy orvosi könyvtár volt Magyarországon, 1965-ben az összesen 11 036 könyvtárból, ezen belül az 1624 tudományos szakkönyvtárból 451 volt orvosi-egészségügyi szakkönyvtár [15]. A MEDINFO által kiadott külföldi folyóiratlelőhely-jegyzék [28] szerint 250 könyvtár jár külföldi orvosi-élettudományi folyóirat, és szolgáltat is belőle. (Igaz ugyan, hogy itt a SOTE tan-széki/klinikai könyvtárai is külön-külön szerepelnek.) A készülő *Könyvtári Minervában* mintegy 1020 könyvtár lesz, ebből várhatóan 170 orvosi könyvtár [29]. Feltétlenül szükség van a meglévő nagy könyvtárak erősítésére, összefogására, hogy az orvosi könyvtárügy megfelelően fő feladatának: az olvasókat gyorsan lássa el korszerű, releváns szakirodalommal és információval.

Irodalom

- [1] GYÓRI T.: Az orvostudományi kar története. Bp. 1936, Egyetemi ny. 842 p.
- [2] PALATKÁS B.-BOLÁNYI I.: Semmelweis Orvostudományi Egyetem Könyvtárának vezetői (1828–1963). Kiadatlan kézirat.
- [3] VILMON Gy.-né: A Semmelweis Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtárának fejlődése. = A magyar orvostudományi könyvtárügy és információ harmadik évtizede. Szerk. Székely Sándorné. Bp. 1979, OOKDK, p. 169–185.
- [4] TÖRÖK L.-TEMESVÁRY R.: A Budapesti Királyi Orvosegyesület Könyvtárának szakkatalógusa. Bp. 1898, Budapesti Királyi Orvosegyesület, 270 p.
- [5] Könyvtári jelentések 1928/29–1943/44, 1945–1959. SOTE Levéltár, 10/b. 1.
- [6] GORTVAY Gy.: Az újkori magyar orvosi művelődés- és egészségügy története. 1. kötet. Bp. 1953, Akadémiai Kiadó, 149 p.
- [7] A Budapesti Fővárosi István Kórház történetének 100 éve: 1885–1985. Bp. 1985, 80 p.
- [8] MATAVOVSZKY T.-né-VARGA M.-né: Bemutatjuk az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet Orvosi Könyvtárát. = Az orvosi könyvtáros, 22. köt. 3. sz. 1982. p. 13–17.
- [9] The world of learning, 1996. London, 1995, Europa Publ. XV, 2025 p. ISBN 1 85743 016 6
- [10] Hírek = Nachrichten. Szerk. Hankó Béla. = Arbeiten der I. Abteilung des Ungarischen Biologischen Forschungs-Institutes. – A Magyar Biológiai Kutató Intézet I. Osztályának munkái. Tihany, 1928, [MTA], p. 138.
- [11] ZNAKOVSKY E.: Az Országos Közegészségügyi Intézet Könyvtárának munkája az 1927–1960 években. = Az orvosi könyvtáros, 1. köt. 3. sz. 1961. p. 16–26.
- [12] Szent János Kórház Centenárium Évkönyve. Szerk. Winkler Gábor. Bp. 1995. p. 150–151.
- [13] A Semmelweis Orvostudományi Egyetem klinikáinak és intézeteinek története (1945–1975). Bp. 1976, SOTE, 284 p.
- [14] FEHÉRVÁRI T.-né: Az orvosi könyvtárügy hazánkban. = Az orvosi könyvtáros, 7. köt. 4. sz. 1967. p. 220–223.
- [15] A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának 1.018/1956. (III. 9.) számú határozata a könyvtárügyről szóló 1956. évi 5. számú törvényerejű rendelet végrehajtásáról. = Magyar Közlöny, 19. sz. 1956. p. 102–106.
- [16] RUZSÁS L.-né: A Pécsi Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtárának megalakulása, megszerzése és 5 éves távlati terve. = Az orvosi könyvtáros, 1. köt. 3. sz. 1961. p. 3–16.
- [17] A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 1.010/1960. (VI. 1.) számú határozata a könyvtárügyről szóló 1956. évi 5. számú törvényerejű rendelet végrehajtása tárgyában kiadott 1.018/1956. (III. 9.) számú minisztertanácsi határozat módosításáról. = Magyar Közlöny, 45. sz. 1960. 312 p.
- [18] KAPRONCZAI I.-né: Tízéves az Országos Orvostörténeti Könyvtár. = Az orvosi könyvtáros, 1. köt. 3. sz. 1961. p. 16–20.
- [19] A művelődésügyi miniszter 131/1968. (M.K. 11.) MM számú utasítása a tudományos és a szakkönyvtárak gyűjtőköréről, valamint a szakirodalom beszerzésében való együttműködésükről. = Művelődésügyi Közlöny, 11. sz. 1968. p. 185–192.
- [20] A Minisztertanács 17/1976. (VI. 7.) számú rendelete a könyvtárakról szóló 1976. évi 15. számú törvényerejű rendelet végrehajtásáról. = Művelődésügyi Közlöny, 13. sz. 1976. p. 556–560.
- [21] A kulturális miniszter 5/1978. (XII. 12.) KM számú rendelete a könyvtári rendszer szervezetéről és működéséről. = Magyar Közlöny, 86. sz. 1978. p. 927–936.
- [22] A SOTE Központi Könyvtárának szervezeti és működési szabályzata. Bp. 1982, kézirat. 38 p.
- [23] Az egészségügyi miniszter 13/1980. (Eü.K. 9.) Eü.M. számú utasítása az egészségügyi-orvostudományi könyvtári hálózatról. = Egészségügyi Közlöny, 9. sz. 1980. p. 304–306.
- [24] Az egészségügyi miniszter 14/1980. (Eü.K. 9.) Eü.M. számú utasítása az Országos Orvostudományi Információs Intézet és Könyvtárról. = Egészségügyi Közlöny, 9. sz. 1980. p. 306–307.
- [25] Az Országos Orvostudományi Információs Intézet és Könyvtár szervezeti és működési szabályzata. = Egészségügyi Közlöny, 20. sz. 1980. p. 872–876.
- [26] A Kormány 20/1992. (I. 28.) Korm. sz. rendelete a helyi önkormányzatok egyes szerveinek és a köztársasági megbízottaknak a közművelődési, közgyűjteményi, művészeti, továbbá más kulturális tevékenységekkel kapcsolatos államigazgatási feladat- és hatásköreiről. = Művelődési Közlöny, 5. sz. 1992. p. 266–267.
- [27] Törvény a felsőoktatásról. [Közl. a] Művelődési és Közoktatási Minisztérium. Bp. 1993. 62 p. ISBN 963 673 531 X
- [28] Külföldi orvosi-biológiai és határterületi folyóiratok lelőhelyjegyzéke, Bp. 1996, MEDINFO, 229 p.
- [29] Rác Ágnes személyes közlése.

Beérkezett: 1996. VIII. 7-én.